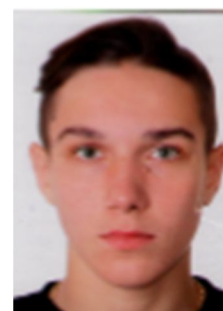

АНАЛІЗ НАЦІОНАЛЬНОЇ ТРАНСПОРТНОЇ СТРАТЕГІЇ УКРАЇНИ НА ПЕРІОД ДО 2030 РОКУ, ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ

Стульський А. О., здобувач вищої освіти спеціальності
275 «Транспортні технології (за видами)»

Керівник: д-р. техн. наук, доцент Шелудченко Л. С.
Заклад вищої освіти «Подільський державний університет»

Національна транспортна стратегія України на період до 2030 року визначає пріоритети комплексного формування транспортної політики та ефективного державного управління, основні напрями розвитку транспортної галузі на період до 2030 року.

Метою Стратегії є створення інтегрованого до світової транспортної мережі безпечно функціонуючого та ефективного транспортного комплексу України, задоволення потреб населення у перевезеннях та покращення умов ведення бізнесу для забезпечення конкурентоспроможності та ефективності національної економіки.

Реалізація Стратегії сприятиме наближенню України до ЄС, оскільки вона стосується запровадження Угоди про асоціацію та створення умов, які сприятимуть поступовій інтеграції України у внутрішній ринок ЄС; підвищенню якості надання транспортних послуг, ефективному впровадженню адміністративної реформи, боротьбі з корупцією, прозорості прийняття рішень, чіткому розмежуванню функцій та розподілу повноважень між органами виконавчої влади та суб'єктами господарювання, забезпеченню створення рівних умов для надання транспортних послуг.

В свою чергу, імплементація положень Стратегії дасть змогу посилити спроможність організацій, залучених до процесу гармонізації законодавства України із ЄС, та створить підстави посилення механізму здійснення контролю за його впровадженням для отримання високотехнологічної транспортної системи (рис. 1).

I. БЕЗПЕРЕШКОДНА МІЖОБЛАСТОВА МОБІЛЬНІСТЬ	II. БЕЗПЕЧНИЙ ЕКОЛОГІЧНО ЧИСТИЙ ТА ЕНЕРГОЕФЕКТИВНИЙ ТРАНСПОРТ		III. ЕФЕКТИВНА ТРАНСПОРТНА СИСТЕМА
Рис. 1. Основні напрями розвитку транспортної галузі в рамках Національної транспортної стратегії України до 2030 року			

Стратегія враховує такі світові тенденції, що притаманні транспорту:

- використання високотехнологічних та ергономічних транспортних засобів, принципів мультимодальності, супутникової навігації, інтелектуальних транспортних систем, інформаційних технологій, електронного документообігу;
- застосування композитних матеріалів, зниження металоємності, покращення аеродинаміки та безпечності транспортних засобів;
- використання паливно-економічних та екологічних транспортних засобів, застосування альтернативних видів палива, “зелених” видів транспорту, пріоритетність потреб охорони навколишнього природного середовища та збереження цінних природоохоронних територій під час розвитку транспортної інфраструктури;
- масова контейнеризація перевезень, інтероперабельність транспортних систем у складі ланцюгів поставок;
- прискорення і забезпечення своєчасної доставки пасажирів та вантажів завдяки швидкісним видам транспорту та розвитку логістики;
- забезпечення транспортної доступності для населення, високої мобільності трудових ресурсів, збільшення дальності та скорочення часу поїздки пасажирів у мегаполісах.